

בע"ח (קריות) 46843-11-14 - א ב נ' מדינת ישראל

בע"ח (קריות) 46843-11-14 - א ב נ' מדינת ישראל שלום קריות

בע"ח (קריות) 46843-11-14

א ב

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריות

[21.12.2014]

בפני כב' השופטת רמה לאופר חסון, שופטת בכירה

החלטה

בפני בקשת המבקש, כי אורה למשיבה להמציא למבקש חומר חקירה - תלונות המתלוננת כנגד המשיב בגין נפתחו שני תיקי חקירה וזאת, בהתאם לסעיף 74 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982. כתב האישום, במסגרתו מתבקשת הבקשה, מייחס למבקש ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית- עבירות אותן נטען כי ביצע במתלוננת - עדת התביעה המרכזית - שהינה בת זוגו. המבקש כופר במיוחס לו בכתב האישום.

כן טוען הוא, כי החומר המבוקש רלבנטי לניהול הגנתו.

עוד נטען, כי המתלוננת הינה מתלוננת סדרתית המעלילה על המבקש והגישה, לאחר הגשת כתב האישום נשוא בקשה זו, תלונות במשטרה בגין תקיפתה ע"י המשיב - תלונה אחת אשר לא הניבה כתב אישום והתיק נשוא התלונה נסגר ע"י הרשות החוקרת ותלונה נוספת שעדיין מתבררת.

בכך, לטענת ב"כ המבקש, יש כדי לחזק טענת המשיב כי המדובר בעלילה שרקמה נגדו המתלוננת. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי החומר המבוקש אינו מהווה חומר חקירה ומהימנות המתלוננת תיבחן במסגרת התיק נשוא כתב האישום ולאחר שתישמענה הראיות.

עוד נטען, כי המדובר ב"מסע דיג" שעורכת ההגנה ואין כל רלבנטיות לתלונות שהגישה בעניין אחר ושאינן נשוא כתב האישום שבפני.

שמעתי דברי הצדדים ועיינתי בחומר שהוגש לי, לרבות בשני תיקי החקירה המשטרתיים נשוא התלונות שהגישה המתלוננת.

אשר לשאלה מהו חומר החקירה, כבר נקבע בבג"צ 233/85 אל הוזיל נ' משטרת ישראל, פד לט' (4) 12 - כי: "אין לפרש את המונח "חומר חקירה" שבסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי פירוש דווקני ומצמצם, המגביל את תחולת הסעיף לחומר הראיות המתייחס אך ורק במישור למעשה העבירה המיוחס לנאשם. "חומר חקירה", במובן ההוראה האמורה, גם ראיות השייכות באופן הגיוני לפריפריה של האישום במשמע.

... בכל משפט חייבים נציגי התביעה, ובמקרה של חילוקי דעות - בית המשפט, להיות מודרכים על ידי כללי השכל הישר ועל ידי המגמה לאפשר לסנגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה.

... אולם במסגרת השמוש בשיקול הדעת כאמור, אין גם להפליג למרחקים ולכלול במונח של "חומר חקירה" ראיות שהרלבנטיות שלהם לתביעה הפלילית הנדונה היא רחוקה ושולית..."

אכן, הלכה היא, כי זכותו של נאשם למשפט הוגן הוא שיקול מכריע כאשר נבחנת בקשתו. עם זאת, זכות זו אינה מוחלטת ולמולה עומדים שיקולים שעניינם ההגנה על פרטיותם וכבודם של עדים או מתלוננים. על ביהמ"ש לבחון אם קיימת פגיעה בזכות הנאשם למשפט הוגן ומנגד, מהי מידת הפגיעה באינטרסים ובזכויות של צדדים אחרים הראויים להגנה.

ראה לעניין זה:

בבג"צ 9264/04 מ"י נ' בימ"ש השלום בירושלים - (פורסם באתר נבו).

כן ראה הדברים אשר נאמרו בבג"צ 620/02 התובע הצבאי הראשי נ' בית הדין הצבאי לערעורים, פד' נז' (4) 625: "בהתנגשות חזיתית, כאשר על כפות המאזניים מונחים זה מול זה זכותו של הנאשם למשפט הוגן אל מול ההגנה על פרטיותם של העדים, משקלה

של זכות הנאשם למשפט הוגן יכריע את הכף, ודינם של השיקולים הנוגדים לסגת. אולם כאשר זכותו של הנאשם להתגונן אינה נפגעת, או כשהאפשרות שהיא תיפגע היא רחוקה ובלתי משמעותית, יש לתת משקל הולם לזכויותיהם של עדים וקרבת העבירה ולאינטרס הציבורי בקיום הליכי משפט, באכיפת החוק ובחשיפת עבירות.

אכן, הפגיעה בפרטיותם של העדים היא לעיתים בלתי נמנעת במהלך המשפט, אך היא צריכה להיות מידתית, ויש להקפיד על כך שלא תעלה על הנדרש לשם מתן הזדמנות הוגנת לנאשם להתגונן. מעבר לכך, יש להגן על העדים ועל המתלוננים כדי שלא ייפגעו זכויות היסוד שלהם לפרטיות ולכבוד".

ככל שהרלבנטיות בין החומר המתבקש לשאלות העשויות להיות במחלוקת במשפט רחוקה יותר וככל שהזיקה בין החומר המתבקש לפוטנציאל ההגנה של הנאשם נחלשת, כך יש ליתן משקל רב יותר לזכויותיהם של העדים והמתלוננים.

מעיון בשני תיקי המשטרה, נשוא תלונותיה של המתלוננת עולה כי המדובר בתלונה אחת נגד הנאשם - נשוא תיק פ.א. 273426/13 תחנת זבולון- תלונה מתאריך 22.06.2013 - בגין ביצוע עבירות מין כלפיה- אונס, מעשה סדום ואיומים. התיק נסגר מחוסר ראיות מספיקות.

תלונה נוספת הגישה המתלוננת כנגד המבקש בגין מעשה סדום שלא בהסכמה חופשית - נשוא תיק פ.א. 501596/14 - תחנת זבולון - תלונה מיום 13.11.2014 - תיק שעודנו נחקר וטרם התקבלה בו החלטה סופית האם להעמיד הנאשם לדין, אם לאו.

הנני סבורה, כי בנסיבות העניין, אין לאפשר לנאשם לעיין בתיק החקירה נשוא פ.א. אשר נסגר, כאמור, מחוסר ראיות מספיקות לרבות בתלונה המתלוננת.

המדובר בתיק בו התלונה המתלוננת על ביצוע עבירות מין חמורות ויש בה משקל רב לשמירה על פרטיותה ועל צנעתה מה גם, שכשלעצמי סברתי לאחר שעיינתי, עיין היטב, בתיק החקירה, כי היו בו ראיות מספיקות להגשת כתב אישום וחומר הראיות שם אינו מתמצה בתלונה המתלוננת בלבד אלא, שקיים גם חומר מחזק בנסיבות אלה אני סבורה כי אך חסד נעשה עם המשיב שעה שהוחלט על סגירת התיק.

אינני סבורה כי יש בחומר המבוקש כדי להועיל למשיב בהגנתו.

אשר לתיק החקירה האחר, תיק זה עודנו מצוי בחקירה והיעתרות לבקשה, בשלב בו נמצאת החקירה יש בה כדי לחבל בחקירה.

יצוין, כי אין בהחלטתי זו משום קביעה כלשהי באשר למהימנותה של המתלוננת. מהימנותה תיקבע ע"י המותב שישב בדין ולאחר שמיעת מכלול הראיות והערכתן. לפיכך ולאור כל האמור לעיל, נדחית בקשת המבקש.

המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ב"כ המשיבה יגיע למזכירות הפלילית של בימ"ש זה ויקבל לידיו תיקי החקירה שהועברו לעיון בימ"ש. ניתנה היום, כ"ט כסלו תשע"ה, 21 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.